

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 13 päivänä syyskuuta 2016

769/2016

Veronkantolaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) ja oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa (768/2016) tarkoitettujen verojen ja maksujen maksamisessa, palauttamisessa ja perimisessä noudatettavaan menettelyyn. Lakia sovelletaan ennakkoperintälaissa (1118/1996) ja arvonlisäverolaissa (1501/1993) tarkoitettuihin veroihin siltäkin osin kuin niihin ei sovelleta oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annettua lakia, jollei asianomaisessa laissa toisin säädetä.

Lakia sovelletaan lisäksi muiden verojen ja maksujen kannossa, jos niin erikseen säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *verolla* 1 §:ssä tarkoitettuja veroja, maksuja ja muita suorituksia, jotka Verohallinto kantaa ja tilittää, sekä sellaista ulkomaan veroa, joka vieraan valtion kanssa virka-avusta veroasioissa tehdyn sopimuksen (*virka-apusopimus*) tai keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetun neuvoston direktiivin 2010/24/EU nojalla voidaan periä Suomessa;

2) *verovelvollisella* 1 §:ssä mainittujen lakien mukaan verovelvollisia ja 1 §:ssä tarkoitettujen veron suorittamiseen velvollisia;

3) *veronkannolla* verovarojen kantamiseen ja palauttamiseen kuuluvia toimenpiteitä sekä verovaroista pidettävää kirjanpitoa;

4) *veron perinnällä* Verohallinnon perintätoimia sekä muuta verovelkojen perintää tässä ja muussa laissa säädettyjä perintäkeinoja käyttäen;

5) *palautuksella* verovelvolliselle palautettavaa määrää ja sille laskettuja korkoja sekä vieraasta valtiosta Suomeen siirrettyä veroa tai veron ennakkoa, jota ei ole käytetty verovelvollisen verojen suoritukseksi.

769/2016

3 §

Toimivaltainen viranomainen

Toimivaltainen viranomainen on Verohallinto.

4 §

Yhdessä kannettavat verot

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitetuista veroista valtionvero, kunnallisvero, kirkollisvero, vakuutetun sairausvakuutusmaksu ja henkilön yleisradiovero kannetaan yhdessä yhtenä verovuoteen kohdistuvana verona. Yhteisön tulovero ja yhteisön yleisradiovero kannetaan samoin yhdessä yhtenä verovuoteen kohdistuvana verona.

5 §

Verovarojen maksuliike

Verot kannetaan sekä palautukset ja muut suoritukset maksetaan käyttäen valtion maksuliikepankeissa tätä tarkoitusta varten olevia Verohallinnon tilejä.

6 §

Kirjanpito verovaroista

Verohallinto pitää verovarojen kirjanpitoa, jonka tulee sisältää tiedot kertyneistä ja palautetuista veroista sekä muista suorituksista. Verovarojen kirjanpidosta on käytävä ilmi valtion talousarviosta annetussa laissa (423/1988) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä edellytetyt tiedot samoin kuin veronsaajille tehtävien tilitysten edellyttämät tiedot.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä verovarojen kirjanpito- ja kirjaamismenettelystä.

2 luku

Eräitä veroja koskevat erityissäännökset

7 §

Erityissäännösten soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettujen verojen sekä verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tarkoitettua laiminlyöntimaksun kantamiseen.

Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta:

1) ennakoperintälain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ennakon täydennysmaksuun eikä mainitun lain 23 §:ssä tarkoitettuun ennakonkantoon;

2) korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/1990) 12 §:ssä tarkoitettuun koronsaajalle maksuunpantavaan lähdeveroon;

3) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun tulonsaajalle maksettavaan lähdeveron palautukseen eikä mainitun lain 3 luvussa säädetyistä tuloista suoritettaviin veroihin ja maksuihin, jotka määrätään verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä;

4) arvonlisäveroon, johon sovelletaan arvonlisäverolain 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää;

5) Pohjoismaiden Investointipankin, Pohjoismaiden projektivientirahaston, Pohjoismaiden kehitysrahaston ja Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiön palveluksessa olevien

henkilöiden verottamisesta annetun lain (562/1976) 6 §:ssä tarkoitettuun lopullisen palkkaveron palauttamiseen.

8 §

Maksun tai palautuksen käyttäminen verojen suorituksiksi

Verovelvollisen tai verosta vastuussa olevan 7 §:ssä tarkoitettua veroa koskeva maksu tai palautus käytetään mainitussa pykälässä tarkoitettujen verojen suorituksiksi. Maksu käytetään erääntymättömien verojen suorituksiksi kuitenkin aikaisintaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 32 ja 34 §:ssä tarkoitettuna eräpäivänä.

Palautus on käytettävissä erääntyneen veron suorituksiksi seuraavasti:

1) arvonlisäverolain 147 a §:ssä ja 149 b §:n 3 momentissa tarkoitettu palautukseen oikeuttava arvonlisävero sinä päivänä, jona veroilmoitus tai sen oikaisuilmoitus on annettu, kuitenkin aikaisintaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 2 §:ssä tarkoitettuna verokautta seuraavan kuukauden yleisenä eräpäivänä;

2) muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu oikaisuilmoitukseen perustuva palautus sinä päivänä, jona oikaisuilmoitus on annettu, kuitenkin aikaisintaan verokauden veron eräpäivänä;

3) veron määräämistä tai päätöksen oikaisua verovelvollisen hyväksi koskevaan päätökseen tai muutoksenhakuun perustuva palautus sinä päivänä, jona oikaisu tai muutoksenvero toimitetaan, kuitenkin aikaisintaan alkuperäisellä päätöksellä määrätyn määrän eräpäivänä;

4) verosta vapauttamiseen tai veron perimättä jättämiseen perustuva palautus sinä päivänä, jona verosta vapauttamista tai perimättä jättämistä koskeva päätös on tehty;

5) 16 §:n mukaiseen virheen korjaamiseen perustuva palautus sinä päivänä, jona korjaus on tehty.

Maksut ja palautukset käytetään verojen suorituksiksi vanhimmasta uusimpaan. Jos maksu on suoritettu samana päivänä kuin palautus olisi 2 momentissa tarkoitettulla tavalla käytettävissä veron suorituksiksi, maksu käytetään ensin.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä maksujen ja palautusten käyttöjärjestyksestä.

9 §

Käyttö- ja suoritusjärjestys

Edellä 7 §:ssä tarkoitettujen verojen maksu tai palautus käytetään mainitussa pykälässä tarkoitettujen verojen suorituksiksi niiden vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvat verot suoritetaan eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan.

Verot, joilla on sama eräpäivä, suoritetaan seuraavassa järjestyksessä:

1) ennakoperintälaissa tarkoitettujen ennakonpidätykset ja muut oma-aloitteisesti maksettavat verot, joilla on useita veronsaajia, sekä niihin liittyvät veronkorotukset ja myöhästymismaksut;

2) työnantajan sairausvakuutusmaksusta annetun lain (771/2016) mukaiset maksut sekä niihin liittyvät veronkorotukset ja myöhästymismaksut;

3) arvonlisäverot ja muut yksin valtiolle tulevat verot sekä niihin liittyvät veronkorotukset ja myöhästymismaksut;

4) verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä ja oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä tarkoitettujen laininlyöntimaksut;

5) tämän lain 34 §:n nojalla takaisin perittävä palautus.

Suoritusjärjestyksestä voidaan poiketa verovelvollisen esittämän perustellun pyynnön vuoksi.

Kustakin verosta suoritetaan ensin verolle lasketut viivästyskorot.

Maksua tai palautusta ei ilman verovelvollisen vaatimusta käytetä sellaisen veron tai sen osan suorituksiksi, jonka täytäntöönpano on kielletty tai keskeytetty.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä 7 §:ssä tarkoitettujen verojen käyttö- ja suoritusjärjestyksestä.

10 §

Palautuksen säilyttäminen

Verovelvollisen pyynnöstä Verohallinto voi säilyttää palautuksen tulevien maksuvelvoitteiden suorituksiksi.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä palautusten säilyttämiseen liittyvistä aikarajoituksista ja euromääräisistä rajoituksista sekä muusta palautuksen säilyttämiseen liittyvästä menettelystä.

11 §

Maksun tai palautuksen käyttäminen Verohallinnon muiden saatavien suorituksiksi

Jos 7 §:ssä tarkoitettuja veroja ei ole suorittamatta, voidaan näiden verojen maksu tai palautus käyttää Verohallinnon muiden erääntyneiden saatavien suorituksiksi.

Maksu tai palautus käytetään tällöin ensin perintöveron, lahjaveron ja tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettusta korosta, osingosta ja rojaltista perityn lähdeveron liikaa palautetun määrän suorituksiksi vanhentumisjärjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suorituksiksi palautus käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Tämän jälkeen maksu tai palautus käytetään Verohallinnon muiden saatavien kuin edellä tässä momentissa mainittujen verojen suorituksiksi siten kuin 40 §:ssä säädetään.

Maksu käytetään muiden kuin 7 §:ssä tarkoitettujen verojen suorituksiksi aikaisintaan sen kalenterikuukauden viimeisenä päivänä, jona maksu on suoritettu. Jos verovelvollinen pyytää maksun palauttamista, maksu palautetaan siten kuin 5 luvussa säädetään.

Edellä 10 §:n nojalla säilytetty palautus käytetään muun Verohallinnon saatavan kuin 7 §:ssä tarkoitettujen verojen taikka perintöveron, lahjaveron tai tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua korosta, osingosta ja rojaltista perityn lähdeveron liikaa palautetun määrän suorituksiksi aikaisintaan kalenterikuukauden lopussa.

12 §

Hyvityskorko

Jos 7 §:ssä tarkoitettua veroa koskeva maksu käytetään veron suorituksiksi myöhemmin kuin maksupäivänä, sille lasketaan hyvityskorkoa maksupäivää seuraavasta päivästä siihen päivään, jona se käytetään veron suorituksiksi. Jos maksua palautetaan tai käytetään 38 §:n 1 momentissa tarkoitettuun tavoin, hyvityskorko lasketaan siihen päivään, jona palautettava määrä veloitetaan Verohallinnon tililtä.

Jos veron määrä alenee oikaisuilmoituksen, veron määräämistä tai päätöksen oikaisua koskevan päätöksen tai muutoksenhaun johdosta, palautukselle lasketaan hyvityskorkoa 1 momentissa tarkoitettuun päivään alkaen seuraavasti:

- 1) verolle oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 32 ja 34 §:ssä tarkoitettua eräpäivää seuraavasta päivästä;
- 2) jos vero on suoritettu 1 kohdassa tarkoitettun eräpäivän jälkeen, veron suorittamispäivää seuraavasta päivästä;

3) jos veron suorituksiksi on käytetty palautukseen oikeuttavaa arvonlisäveroa, aikaisintaan suorituksiksi käytetyn palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron verokauden eräpäivää seuraavasta päivästä.

Verosta vapauttamista tai veron perimättä jättämistä koskevan päätöksen johdosta syntyvälle palautukselle lasketaan hyvityskorkoa päätöspäivästä 1 momentissa tarkoitettuun päivään.

Hyvityskorko lasketaan 32 §:n mukaisena vuotuisena korkona.

Hyvityskorosta vastaa valtio. Verovelvolliselta takaisin peritty hyvityskorko tuloutetaan valtiolle. Hyvityskorko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

13 §

Palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron korko

Arvonlisäverolain 147 a §:ssä ja 149 b §:n 3 momentissa tarkoitettulle palautukseen oikeuttavalle arvonlisäverolle lasketaan hyvityskorkoa oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 32 §:ssä tarkoitettua eräpäivää seuraavasta päivästä tämän lain 12 §:n 1 momentissa säädettyyn päivään.

Jos palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron määrä suurenee oikaisuilmoituksen, veron määräämistä tai päätöksen oikaisua koskevan päätöksen tai muutoksenhaun johdosta, lisämäärälle lasketaan hyvityskorkoa siten kuin 1 momentissa säädetään.

Jos palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron määrä pienenee oikaisuilmoituksen, veron määräämistä tai päätöksen oikaisua koskevan päätöksen tai muutoksenhaun johdosta, liikaa palautettavaksi ilmoitetulle määrälle on maksettava veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) 5 a §:n mukaista viivästyskorkoa verokauden veron eräpäivää seuraavasta päivästä. Jos liikaa palautettavaksi ilmoitettu määrä on kuitenkin käytetty veron suorituksiksi tai maksettu palautuksena ennen eräpäivää, viivästyskorkoa on maksettava veron käyttämisestä tai Verohallinnon tililtä veloittamista seuraavasta päivästä. Viivästyskorko lasketaan siihen päivään, jona liikaa palautettavaksi ilmoitettu määrä on tullut suoritetuksi tai jona vero on vanhentunut. Hyvityskorko oikaistaan vastaamaan muuttunutta tilannetta.

14 §

Verovelvolliselle annettavat tiedot

Verovelvollisella on oikeus saada säännöllisesti seuraavat 7 §:ssä tarkoitettuja veroja koskevat tiedot:

- 1) minkä verojen suorituksiksi maksut ja palautukset on käytetty;
- 2) suorittamatta olevat verot ja 45 §:ssä tarkoitettu maksukehoitus;
- 3) tämän lain nojalla yhteenvedolla tiedoksi annettavat päätökset, oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 35 §:n nojalla tehty myöhästymismaksua koskeva päätös, mainitun lain 43 §:n 3 momentin nojalla tehty arvioverotuksen poistamista koskeva päätös sekä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 7 §:n nojalla tehty viivästyskoron perimättä jättämistä koskeva päätös perusteineen.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista tiedoista muodostetaan kalenterikuukauden jaksolta yhteenvedo viimeistään viidentenä päivänä kalenterikuukauden päättymisestä.

Lisäksi yhteenvedolle voidaan merkitä myös muita tietoja.

Yhteenvedo voidaan erityisistä syistä muodostaa verovelvolliselle harvemmin kuin keran kuukaudessa.

15 §

Yhteenveton tiedoksianto

Edellä 14 §:ssä tarkoitettuun yhteenvetoon sisältyvät tiedot annetaan verovelvolliselle tiedoksi yleisessä tietoverkossa olevan sähköisen asiointipalvelun välityksellä. Verovelvollisen katsotaan saaneen tiedot seitsemäntenä päivänä sen kalenterikuukauden päättymisestä, jolta yhteenveto on muodostettu. Verovelvollisen pyynnöstä tiedot voidaan lisäksi lähettää postitse.

Jos yhteenvetoa ei voida tietoliikennehäiriön tai muun vastaavan teknisen häiriön vuoksi antaa tiedoksi sähköisen asiointipalvelun välityksellä, se annetaan tiedoksi hallintolain (434/2003) 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena tiedoksiantona.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä verovelvolliselle toimitettavan yhteenveton antamisesta ja yhteenvetoon merkittävistä tiedoista.

16 §

Virheen korjaaminen

Jos asiaa ei ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu, Verohallinto korjaa omasta aloitteestaan taikka verovelvollisen tai verosta vastuussa olevan pyynnöstä kantomenetellyssä tapahtuneen virheen viipymättä virheen havaitsemisen jälkeen, jollei 34 §:stä muuta johdu.

Verovelvolliselle varataan tilaisuus selvityksen antamiseen ennen virheen korjaamista, jos se on erityisestä syystä tarpeen.

Korjausta koskeva päätös annetaan tiedoksi verovelvolliselle 14 §:ssä tarkoitettulla yhteenvedolla. Erillisen pyynnön perusteella Verohallinto toimittaa päätöksen korjauspyyntöön oikeutetulle asianosaiselle tai Veronsaajien oikeudenvilvontayksikölle.

Virhe voidaan jättää korjaamatta, jos se on vähäinen eikä siitä aiheudu verovelvolliselle vahinkoa tai jos verovelvollisen perusteetta hyväkseen saama määrä on vähäinen, eikä verovelvollisten tasapuolinen kohtelu tai muu syy edellytä korjauksen tekemistä.

17 §

Määräaika virheen korjaamiselle

Edellä 16 §:ssä tarkoitettun virheen korjaaminen voidaan tehdä kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jolloin on muodostettu yhteenveto, johon korjattavaksi vaadittu toimenpide tai tieto on merkitty tai olisi pitänyt merkitä.

Korjaaminen voidaan tehdä 1 momentissa tarkoitettun määräajan jälkeenkin, jos korjaamista koskeva pyyntö on saapunut Verohallinnolle määräajan kuluessa.

3 luku

Veron maksaminen

18 §

Maksupaikat

Tässä laissa tarkoitettut verot maksetaan rahalaitoksiin. Maksaja vastaa maksamisesta aiheutuvista kuluista. Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään niistä maksupaikoista, jotka ottavat suorituksia vastaan perimättä suorittamisesta aiheutuvista kuluista maksua.

Maksun yhteydessä on ilmoitettava maksun yksilöinnissä tarvittavat tiedot. Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä maksun yhteydessä ilmoitettavista tiedoista.

Verojen maksamisesta ulosottoviranomaiselle säädetään erikseen.

19 §

Veron maksamisen ajankohta

Maksuunpantu vero on maksettava viimeistään maksuunpanon yhteydessä määrättyinä veron eräpäivänä.

Oma-aloitteisten verojen maksamisen ajankohdasta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 6 luvussa.

Muu kuin 7 §:ssä tarkoitettu oma-aloitteinen vero on maksettava lain tai asetuksen mukaan määräytyvänä maksupäivänä.

20 §

Maksun suorittamisen ajankohta

Vero katsotaan maksetuksi Verohallinnolle sinä päivänä, jona:

- 1) maksu on veloitettu maksajan tililtä; tai
- 2) maksu on maksettu käteisenä rahalaitokseen tai erikseen säädettyyn verojen maksupaikkaan.

Jos tietoa maksu- tai veloituspäivästä ei ole välitetty maksun mukana, vero katsotaan maksetuksi sinä päivänä, jona se on kirjattu Verohallinnon tilille.

21 §

Maksaminen maksu- tai eräpäivän jälkeen

Maksupäivän tai eräpäivän jälkeen maksetulle verolle laskettavista viivästysseurauksista säädetään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa.

22 §

Maksujen siirtoajankohta

Valtion maksuliikepankit siirtävät kunakin päivänä vastaanottamansa verovarat Verohallinnon tilille siten kuin valtion maksuliikkeen hoitamisesta tehdyn sopimuksen yhteydessä on sovittu.

Muut kuin 1 momentissa tarkoitettut rahalaitokset siirtävät kunakin päivänä vastaanottamansa verovarat päivittäin Verohallinnon tilille viimeistään maksamista seuraavana sellaisena arkipäivänä, jona rahalaitos on yleisölle avoinna. Jos rahalaitos ei ole yleisölle avoinna maksupäivänä, varat on siirrettävä asianomaiselle tilille viimeistään tätä seuraavana toisena rahalaitoksen aukiolopäivänä.

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään ajankohdasta, jolloin muut veronmaksuja vastaanottavat maksupaikat siirtävät vastaanottamansa verovarat Verohallinnon tilille.

23 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset veron maksamisesta

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään verojen kanto- ja maksuajat tai eräpäivät sekä kantoerien lukumäärän ja eräjaon perusteet, jollei muussa laissa tai sen nojalla muuta säädetä.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä maksamisessa noudatettavasta menettelystä.

Maksun tai muun suorituksen käyttäminen veron suorituksiksi

24 §

Veron suoritusjärjestys

Maksu tai palautus käytetään ensin verolle laskettujen ja kertyneiden viivästysseurauksien suorituksiksi, sitten veronkorotuksen ja sen jälkeen veron pääoman suorituksiksi. Viimeisenä maksu ja palautus käytetään jäännösveron koron tai maksettavan yhteisökoron suorituksiksi. Jos vero kannetaan useammassa kuin yhdessä erässä, varat käytetään ensisijaisesti ensiksi erääntyneen maksamatta olevan erän suorituksiksi, jollei ole ilmeistä, että verovelvollinen tai verosta vastuussa oleva on tarkoittanut ne muun erän maksuiksi.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, maksu tai palautus käytetään 7 §:ssä tarkoitetuille veroille 9 §:ssä säädetyllä tavalla. Muulle oma-aloitteiselle verolle maksu tai palautus käytetään ensin veron ja sen jälkeen veronlisäyksen suorituksiksi. Perintöverolle, lahjaverolle ja tulonsaajalle maksettavalle rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua korosta, osingosta ja rojaltista perityn lähdeveron palautukselle määrätyn veronkorotuksen suorituksiksi maksu tai palautus käytetään veron pääoman jälkeen.

Jos verovelan perintään sovellettavassa muussa laissa säädetään suorituksen käyttämisestä 1 ja 2 momentista poikkeavasti, noudatetaan näin perityn määrän käsittelyssä asianomaisen lain säännöksiä. Muut kuin tässä momentissa tarkoitettua samaa veroa koskevat maksut ja palautukset voidaan käyttää 1 ja 2 momentin mukaisesti.

25 §

Yksilöimätön tai tunnistamaton maksu

Veron suorituksiksi tarkoitettu yksilöimätön maksu käytetään samassa järjestyksessä kuin 40 §:ssä tarkoitettu palautus. Mainittua säännöstä sovelletaan myös silloin, kun verovelvolliselta peritään samalla kertaa useita veroja tai veroeria.

Maksu, jota puutteellisten tunnistetietojen vuoksi ei ole voitu käyttää verojen suorituksiksi eikä palauttaa maksajalle, tuloutetaan valtiolle. Jos tarvittavat tiedot saadaan tuloutuksen jälkeen, maksu käytetään maksajan verojen suorituksiksi tai palautetaan maksajalle.

26 §

Ulkomailta Suomeen siirretyn veron käyttäminen

Kun Suomeen on vieraasta valtiosta siirretty sellaista veroa tai veron ennakkoa, jota ei ole käytetty verovelvollisen verotusmenettelystä annetun lain mukaisten verojen vähennykseksi vastaavasta tulosta toimitetussa verotuksessa, siirretyt varat käytetään tässä verotuksessa jäännösveron tai muun kannossa maksettavaksi jääneen määrän suorituksiksi. Verolle ei peritä siirrettyjä varoja vastaavalta osalta verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettua jäännösveron korkoa eikä maksettavaa yhteisökorkoa. Korkoja ei peritä myöskään myöhemmin maksun yhteydessä.

Ulkomailta siirretty vero käytetään jäännösveron suorituksiksi ennen 37 §:ssä tarkoitettua palautuksen käyttämistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu toimenpide tehdään päivänä, jona verotus päättyy. Jos veroja käytetään verovuotta seuraavan vuoden jälkeen Verohallinnon määräämien verojen suorituksiksi, 1 momentissa tarkoitettu toimenpide tehdään kuitenkin veron määräämis-kuukautta seuraavan kuukauden viimeisenä päivänä.

27 §

Tarkemmat määräykset maksun tai suorituksen käyttämisestä

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä menettelystä, jota noudatetaan maksun tai veron suoritukseksi luettavan muun määrän käyttämisessä verovelvollisen veron suoritukseksi.

5 luku

Veron palauttaminen

28 §

Palautuksen maksaminen

Verohallinto maksaa verovelvolliselle palautettavan määrän viivytyksettä sen jälkeen, kun oikeus palautuksen saantiin on selvitetty eikä palautusta ole käytettävä veron tai muun saatavan suoritukseksi.

Palautettava määrä maksetaan euromääräisenä verovelvollisen ilmoittamalle pankkitilille. Jos verovelvollinen on ilmoittanut palautuksen maksamista varten ulkomailla sijaitsevan pankin tilin, verovelvollinen vastaa kuluista, jotka ulkomailla sijaitseva pankki perii palautuksen maksamisesta.

Palautus voidaan maksaa erityisestä syystä muulla tavoin kuin pankkitilille.

29 §

Ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönti palauttamisen esteenä

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt tämän lain soveltamisalaan kuuluvaan lakiin perustuvan ilmoittamisvelvollisuuden taikka antanut ilmoituksen tai muun selvityksen olennaisesti puutteellisena, palautus maksetaan siltä osin kuin sitä ei ole käytettävä veron suoritukseksi sen jälkeen, kun veron määrä on selvitetty. Verohallinto voi kuitenkin maksaa palautuksen tai osan siitä ennen veron määrän selvittämistä, jos puute on vähäinen ja on todennäköistä, että palautusta ei tarvita tai siitä tarvitaan vain osa selvittettävänä olevan veron suoritukseksi.

30 §

Palautuksen maksamista koskevat rajoitukset

Palautus maksetaan, jos palautettava määrä on vähintään viisi euroa. Edellä 7 §:ssä tarkoitettujen verojen pienin palautettava yhteismäärä on 20 euroa.

Palautus voidaan jättää maksamatta, jos se säilytetään 10 §:n nojalla tulevien maksuvelvoitteiden suoritukseksi.

Palautusta, joka on siirrettävä vieraalle valtiolle kansainvälisen verojen siirtämistä koskevan sopimuksen nojalla, ei palauteta.

31 §

Aiheettoman suorituksen palauttaminen

Verohallinto palauttaa suoritettun määrän verovelvollisen pyynnöstä, jos se on maksettu erehdyksessä tai aiheettomasti. Jos maksun palauttamista koskevaa pyyntöä ei hyväksytä, Verohallinto antaa asiasta kirjallisen päätöksen muutoksenhakuosoituksineen. Verohallinto voi palauttaa aiheettomasti maksetun määrän myös oma-aloitteisesti varattuaan tarvittaessa verovelvolliselle tilaisuuden selvityksen antamiseen.

Pienimpään palautettavaan määrään sovelletaan 30 §:n 1 momenttia.

32 §

Korkokanta palautusta maksettaessa

Jos veroa palautettaessa on lain mukaan maksettava korkoa tai tämän lain 12 §:ssä tarkoitettua hyvityskorkoa ja jos asianomaisessa verolaissa ei toisin säädetä, korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko on kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Korko lasketaan tässä pykälässä säädetyn mukaisesti myös silloin, kun palautettava vero on peritty verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) perusteella ulosottoimin.

33 §

Palautuksen siirtäminen

Verovelvollinen ei voi Verohallintoa sitovasti siirtää toiselle oikeuttaan palautukseen.

34 §

Virheellisen palautuksen takaisin periminen

Jos palautus on maksettu virheellisesti, Verohallinto määrää palautuksen perittäväksi takaisin. Päätös takaisin perimisestä on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona palautus on maksettu virheellisesti. Asianosaiselle varataan tilaisuus selvityksen antamiseen ennen päätöksen tekemistä, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta.

Palautus voidaan jättää perimättä takaisin, jos:

1) palautuksen määrä on vähäinen, eikä verovelvollisten tasapuolinen kohtelu tai muu syy edellytä sen takaisin perimistä; tai

2) palautuksen periminen olisi ilmeisen kohtuutonta.

Takaisin perittävän palautuksen erääntymisajankohdasta säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Takaisin perittävä palautus on maksettava muutoksenhausta huolimatta, jollei Verohallinto tai muutoksenhakuviranomainen toisin määrää, ja sen maksamisessa ja perimisessä noudatetaan, mitä tässä laissa säädetään verosta.

35 §

Viranomaisaloitteinen pyyntö täytäntöönpanoa koskevasta määräyksestä

Hakiessaan muutosta Verohallinnon, verotuksen oikaisulautakunnan tai hallinto-oikeuden päätökseen Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö voi pyytää muutoksenhakuviranomaiselta hallintolainkäyttölain (586/1996) 32 §:ssä tarkoitettua päätöksen täytäntöönpanon kieltoa tai keskeyttämistä.

Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön on seitsemän päivän kuluessa päätöksen tekemisestä ilmoitettava Verohallinnolle ja verovelvolliselle aikomuksestaan tehdä 1 momentissa tarkoitettu pyyntö.

Kun Verohallinto on saanut tiedon Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön 2 momentissa tarkoitettua ilmoituksesta, Verohallinto ei palauta veroa ennen kuin muutoksenhakuviranomainen on ratkaissut oikeudenvilvontayksikön täytäntöönpanon kieltoa tai keskeyttämistä koskevan vaatimuksen. Verohallinto palauttaa veron siltä osin kuin muutok-

senhakuviranomaisen hylkää oikeudenvallontayksikön täytäntöönpanon kieltoa tai keskeyttämistä koskevan pyynnön, oikaisuvaatimuksen, valituksen tai valituslupahakemuksen.

36 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset veron palauttamisesta

Ennakkonpalautusten maksuajankohdista säädetään valtiovarainministeriön asetuksella. Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä palautuksen maksamisessa noudatettavasta menettelystä sekä palautus- ja hyvityskoron laskemisesta.

6 luku

Palautuksen käyttäminen saatavien suorituksiksi

37 §

Palautuksen käyttäminen Verohallinnon saatavan suorituksiksi

Verohallinto käyttää vähintään viiden euron suuruisen palautuksen maksamatta jääneiden verojen tai muiden Verohallinnon saatavien suorituksiksi.

Jos kyse kuitenkin on 7 §:ssä tarkoitettua veroa, perintöveroa tai lahjaveroa koskevasta palautuksesta tai tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua korosta, osingosta tai rojaltista perityn lähdeveron palautuksesta, myös alle viiden euron määrää käytetään näiden verojen suorituksiksi.

Palautus voidaan käyttää myös niiden verojen suorituksiksi, joista palautuksen saaja on vastuussa.

38 §

Palautuksen käyttäminen muun viranomaisen saatavan suorituksiksi

Jos palautusta ei käytetä Verohallinnon saatavien suorituksiksi ja se muutoin maksettaisiin verovelvolliselle, se voidaan käyttää palautuksen saajan muiden erääntyneiden ja maksamattomien valtion verojen, julkisoikeudellisten maksujen sekä niiden viivästysseuraamusten ja lykkäyskorkojen suorituksiksi, jos asianomainen viranomaisen on pyytänyt sitä Verohallinnolta ennen palautuksen maksamista. Tämän lain 8 luvun nojalla tehdyn päätöksen perusteella syntynyttä palautusta ei kuitenkaan voida käyttää toisen viranomaisen saatavien suorituksiksi. Maksuvelvollisen toiselta viranomaiselta oleva palautus voidaan vastaavasti Verohallinnon pyynnöstä käyttää Verohallinnon saatavien suorituksiksi soveltaen tämän luvun säännöksiä.

Jos palautusta ei käytetä Suomen viranomaisten saatavien suorituksiksi, palautus voidaan käyttää virka-apusopimuksen tai keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetun neuvoston direktiivin 2010/24/EU nojalla Suomessa perittävänä olevan veron suorituksiksi.

39 §

Palautuksen käyttämisen esteet

Palautusta ei käytetä:

- 1) vanhentuneen velan suorituksiksi;
- 2) sellaisen velan tai sen osan suorituksiksi, jonka täytäntöönpano on kielletty tai keskeytetty.

Saatavan suorituksiksi ei käytetä palautusta, joka on aiheutunut:

- 1) myöhästyneenä suoritetusta ennakon täydennysmaksusta;
- 2) erehdyksessä suoritetusta verosta;
- 3) määrästä, jota vastaavat varat on suoritettu jako-osuutena konkurssipesästä;
- 4) veronpalautuksesta tai sen osasta, joka siirretään vieraalle valtiolle;
- 5) verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tai oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä tarkoitettua laiminlyöntimaksusta.

Palautuksen saajan konkurssi tai palautuksen ulosmittaus eivät estä palautuksen käyttämistä Verohallinnon saatavan suorituksiksi.

Mitä 1 momentin 2 kohdassa säädetään, sovelletaan myös maksuun.

40 §

Palautuksen käyttöjärjestys

Muiden kuin 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, perintöveron, lahjaveron ja tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua korosta, rojaltista tai osingosta perityn lähdeveron palautus käytetään ensin kyseisten muiden verojen suorituksiksi niiden vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan.

Samana vuonna vanhentuvien verojen ja saatavien kesken noudatetaan seuraavaa palautuksen käyttöjärjestystä:

1) verotusmenettelystä annetun lain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettut verot ja maksut sekä ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain (1224/2004) nojalla määrätty ennakko tai muu määrä;

- 2) kiinteistövero;
- 3) muut yksin valtiolle tulevat verot;
- 4) suhdannetalletus;
- 5) muut Verohallinnon saatavat.

Jos palautusta on vielä käyttämättä, se käytetään erääntyneiden 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, perintöveron, lahjaveron sekä tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua korosta, rojaltista tai osingosta perityn lähdeveron liikaa palautetun määrän suorituksiksi vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suorituksiksi palautus käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä erääntyneiden verojen suorituksiksi palautus käytetään 9 §:n 2 momentissa säädettyssä järjestyksessä.

Perintöveron ja lahjaveron sekä tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua korosta, rojaltista tai osingosta perityn lähdeveron palautus käytetään ensin näiden verojen sekä 7 §:ssä tarkoitettujen verojen suorituksiksi vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suorituksiksi palautus käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä erääntyneiden verojen suorituksiksi palautus käytetään 9 §:n 2 momentissa säädettyssä järjestyksessä. Jos edellä tässä momentissa tarkoitettuja veroja ei ole suorittamatta, palautus käytetään Verohallinnon muiden saatavien suorituksiksi siten kuin 1 ja 2 momentissa säädetään.

41 §

Korkojen laskeminen

Kun palautusta käytetään Verohallinnon saatavan suorituksiksi, palautus- tai hyvityskorko sekä viivästysseuraamukset lasketaan saatavan suorittamispäivään.

Kun Verohallinnon saatavan suorituksiksi käytetään palautettavaa ennakkoa tai ennakonpidätystä, korot lasketaan siihen päivään, jona verotus on päättynyt.

Palautukseen oikeuttavalle arvonlisäverolle laskettavaa hyvitys- ja viivästyskorkoa koskevista poikkeuksista säädetään 13 §:ssä.

42 §

Ilmoitus palautuksen käyttämisestä

Verohallinto ilmoittaa palautuksen käyttämisestä verovelvolliselle tai vastuuvolliselle, jonka palautus on käytetty verojen suoritukseksi. Ilmoitukseen on liitettävä muutoksenhakuosoitus. Lain 7 §:ssä tarkoitettujen verojen osalta ilmoitus palautuksen käyttämisestä annetaan tiedoksi 14 §:ssä tarkoitettulla yhteenvedolla.

Jos erityiset syyt niin vaativat, asianosaiselle on varattava tilaisuus selvityksen esittämiseen ennen palautuksen käyttämistä.

43 §

Tarkemmat määräykset palautusten käyttämisestä

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä palautusten käyttämisessä noudatettavasta menettelystä.

7 luku

Verojen perintä

44 §

Perintäkeinot

Selvitettyään verovelvollisen maksukykyä ja tarkoituksenmukaista perintäkeinoa Verohallinto voi verojen perimiseksi:

- 1) lähettää maksamatta jätetyn veron ulosottoin perittäväksi;
- 2) ryhtyä verojen maksujärjestelyyn;
- 3) hakea verovelvollisen konkurssiin;
- 4) käyttää puhevaltaa konkurssissa, sulautumisessa, jakautumisessa, kiinteistön pakkohuutokaupassa, julkisessa haasteessa, yrityksen saneerausmenettelyssä ja yksityishenkilön velkajärjestelyssä sekä muissa näihin rinnastettavissa tilanteissa;
- 5) ryhtyä tarvittaviin oikeudenkäynteihin;
- 6) ryhtyä turvaamistoimiin;
- 7) pyytää ja antaa kansainvälistä virka-apua siitä erikseen säädetyllä tavalla;
- 8) ilmoittaa verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) 21 §:n mukaisesti maksamatta jätettyjä veroja koskevia tietoja julkaistaviksi.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, verojen perimiseen ulosottoin ja perimisen turvaamiseen sovelletaan, mitä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa sekä verojen ja maksujen perimisen turvaamisesta annetussa laissa (395/1973) säädetään.

45 §

Maksukehotus

Verohallinto toimittaa ennen perintätoimiin ryhtymistä maksamatta jätetystä verosta verovelvolliselle maksukehotuksen.

Vero voidaan lähettää ulosottoin perittäväksi tai tieto verovelhasta voidaan merkitä verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 20 a §:ssä tarkoitettuun verovelkarekisteriin tai mainitun lain 21 §:ssä tarkoitettulla tavalla julkaista vasta sen jälkeen,

kun verovelvolliselle on lähetetty sellainen maksukehotus, jossa ilmaistaan veron ulosottoa ja julkaisemista koskeva uhka ja määräaika, jonka kuluessa vero voidaan suorittaa näiden toimenpiteiden välttämiseksi.

Jos veroa peritään siitä vastuuseen määrätyltä, hänelle toimitetaan maksukehotus ennen kuin saatava lähetetään ulosottoin perittäväksi.

Erityisestä syystä Verohallinto voi käyttää 44 §:ssä tarkoitettuja perintäkeinoja ilman, että maksamatta jätetystä verosta toimitetaan maksukehotus.

46 §

Maksujärjestelyyn ryhtymisen edellytykset

Verohallinto voi ryhtyä 44 §:ssä tarkoitettuun maksujärjestelyyn, jos verovelvollisen veronmaksukyky on tilapäisesti alentunut elatusvelvollisuuden, työttömyyden, sairauden tai heikentyneen maksuvalmiuden taikka muun erityisen syyn vuoksi.

Maksujärjestely tehdään ehdolla, että se ei estä palautusten käyttämistä maksujärjestelyn kohteena olevan määrän sekä sille mahdollisesti perittävän koron suoritukseksi.

Maksujärjestely on erittäin painavista kohtuussyistä mahdollista tehdä myös siten, että korkoa ei peritä.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä maksujärjestelyyn ryhtymisestä, maksuajasta, maksujärjestelyn turvaavasta vakuudesta sekä muusta maksujärjestelyssä noudatettavasta menettelystä.

47 §

Suostumuksen antaminen ulkomailla toimeenpantavaan velkajärjestelyyn tai yrityssaneeraukseen

Silloin kun Verohallinto on pyytänyt virka-apua veron perimiseksi ulkomailla Suomen ja vieraan valtion välillä virka-avusta veroasioissa tehdyn kansainvälisen sopimuksen, Euroopan unionin antaman säädöksen tai muun säädöksen nojalla, Verohallinnolla on oikeus muun säännöksen estämättä suostua virka-apua antavan valtion säännösten mukaiseen tai vapaaehtoiseen velkajärjestely- tai yrityssaneerausmenettelyyn, jos virka-apua antavan valtion veroihin voidaan soveltaa tällaista menettelyä.

48 §

Perintätoimenpiteistä luopuminen

Verohallinto voi olla ryhtymättä verojen perintään tai keskeyttää perinnän, jos perinnän ei arvioida johtavan tulokseen tai jos saavutettava tulos arvioidaan vähäiseksi. Perintä kuitenkin aloitetaan tai keskeytettyä perintää jatketaan tilanteessa, jossa sen voidaan olettaa johtavan tulokseen.

49 §

Tarkemmat määräykset verojen perinnästä

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä verojen perintään liittyvästä menettelystä ja perintätoimenpiteiden täytäntöönpanosta.

Verosta vapauttaminen

50 §

Verosta vapauttaminen

Verohallinto voi hakemuksesta myöntää vapautuksen tämän lain nojalla kannettavasta verosta tai maksusta sekä niiden viivästysseuraamuksista ja muista seuraamuksista. Vapautusta ei kuitenkaan voi myöntää tuloveron ennakosta eikä korkotulon lähdeverosta. Vapautus voi olla osittainen tai täydellinen.

Vapautus voidaan myöntää:

1) jos vero- tai maksuvelvollisen veronmaksukyky on sairauden, työttömyyden, elatusvelvollisuuden tai muun vastaavan syyn vuoksi olennaisesti alentunut tai jos siihen on verovelvollisen velkajärjestelyn vuoksi erityisiä syitä; tai

2) jos veron periminen on muusta erityisestä syystä ilmeisesti kohtuutonta.

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, vapautus perintö- ja lahjaverosta voidaan myöntää:

1) jos veron periminen ilmeisesti vaarantaisi maa- tai metsätalouden tai muun yritystoiminnan jatkuvuuden tai työpaikkojen säilyvyyden; tai

2) jos pesäosuuden tai lahjan arvo on verovelvollisuuden alkamisen jälkeen olennaisesti vähentynyt ja vapautuksen myöntämiselle on olemassa siihen liittyviä erityisiä syitä.

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, vapautus kiinteistöverolain (654/1992) 12 a §:n mukaan määrätystä kiinteistöverosta voidaan myöntää, jos rakennushanke on viivästynyt muusta syystä kuin rakennuspaikan omistajan omasta menettelystä.

Jos verosta on myönnetty vapautusta, vapautuspäätös koskee myös viivästysseuraamuksia ja muita seuraamuksia. Verohallinto voi erikseen myöntää vapautuksen viivästysseuraamuksista ja muista seuraamuksista silloinkin, kun ne on tilitettävä muulle veronsaa-jalle kuin valtiolle, sekä silloin, kun kunta on 51 §:n mukaisesti ilmoittanut ratkaisevansa kunnallisveron tai kiinteistöveron vapauttamista koskevat asiat.

Valtiovarainministeriö voi ottaa Verohallinnossa käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän verosta vapauttamista koskevan asian ratkaistavakseen.

Mitä tässä pykälässä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan vastaavasti verosta vastuussa olevaan.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa hakea muutosta.

51 §

Kunnan ratkaisovalta

Kunta voi tehdä Verohallinnolle kunnallisveron ja kiinteistöveron ratkaisovaltaa koskevan ilmoituksen, jolloin ilmoituksensa mukaisesti kunta ratkaisee kunnallisverosta tai kiinteistöverosta taikka kummastakin verosta vapauttamista koskevat asiat noudattaen, mitä 50 §:ssä säädetään.

Kunnan ratkaisovalta on voimassa kolme kalenterivuotta. Kunnan on tehtävä ilmoitus Verohallinnolle ennen kolmen vuoden ajanjakson alkua. Ilmoituksen antamisen ajankohdasta määrätään Verohallinnon päätöksellä. Kunnan ratkaisovalta koskee niitä kunnalliset tai kiinteistöveroja koskevia hakemuksia, jotka ovat tulleet vireille ajanjakson aikana.

Jos valtioneuvosto on kuntarakennelain (1698/2009) 21 §:n nojalla päättänyt 2 momentissa tarkoitetun kolmen vuoden ajanjakson aikana tapahtuvasta kuntajaon muuttamisesta, jossa kunnat yhdistetään perustamalla uusi kunta, Verohallinto varaa tarvittaessa uudelle kunnalle tilaisuuden tehdä ratkaisovaltaa koskeva ilmoitus jäljellä olevaksi ajanjaksoksi.

Erityinen verosta vapauttaminen

Verohallinto voi vero- tai maksuvelvollisen hakemuksesta tai hakemusta myöntää verosta tai maksusta sekä veronkorotuksesta ja viivästyseuraamuksesta tai muusta seuraamuksesta osittaisen tai täydellisen vapautuksen, jos:

1) Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö on hakenut muutosta vero- tai maksuvelvollisen verotukseen tai muutoksenhakuelimen päätökseen tulkinnanvaraisessa asiassa, josta ei ole vakiintunutta oikeuskäytäntöä;

2) muutoksenhaun johdosta kyseiselle vero- tai maksuvelvolliselle on määrätty veroa tai maksua;

3) asiassa on saatu korkeimman hallinto-oikeuden päätös; ja

4) verosta vapauttaminen on vero- tai maksuvelvollisten yhdenvertaisen kohtelun turvaamiseksi tärkeää.

Jos kunta ratkaisee kunnallisveroa koskevat asiat 51 §:ssä tarkoitetulla tavalla, Verohallinto ratkaisee kuitenkin tässä pykälässä tarkoitetut asiat kuultuaan asianomaista kuntaa ja seurakuntaa.

9 luku

Vanhentuminen*Vanhentuminen*

Verojen ja niiden liitännäiskustannusten vanhentumiseen sovelletaan verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain 20 ja 20 a §:ää sekä 21 §:n 1 ja 2 momenttia.

Jos oma-aloitteisia veroja koskeva veroilmoitus annetaan myöhässä, se osa verokauden verosta, jota ilmoitus koskee, vanhentuu 1 momentissa säädetystä poiketen viiden vuoden kuluttua ilmoituksen antamista seuraavaa yleistä eräpäivää seuraavan kalenterivuoden alusta.

Takaisin perittävän palautuksen vanhentuminen

Edellä 34 §:n nojalla määrätty takaisin perittävä palautus vanhentuu viiden vuoden kuluttua eräpäivää seuraavan vuoden alusta.

Palautuksen ja maksun sekä niille maksettavan koron vanhentuminen

Palautus ja sille maksettava korko vanhentuvat viiden vuoden kuluttua sitä seuranneen vuoden alusta, jona palautusta koskeva päätös on tehty.

Jos edellä 31 §:ssä tarkoitettua aiheetonta suoritusta ei ole puutteellisten maksutietojen vuoksi voitu palauttaa verovelvolliselle, suoritus ja sille maksettava korko vanhentuvat viiden vuoden kuluttua sen kalenterivuoden päättymisestä, jolloin maksu on suoritettu.

Verohallinto voi erityisistä syistä asianosaisten pyynnöstä palauttaa vanhentuneen palautuksen tai maksun.

Vanhentuneet palautukset ja maksut tuloutetaan korkoineen valtiolle.

Vastuu verosta

56 §

Vastuuvollinen

Verovelvolliselta tämän lain nojalla kannettavasta verosta ovat kuin omasta verostaan vastuussa:

- 1) avoimen yhtiön yhtiömies;
- 2) kommandiittiyhtiön vastuunalainen yhtiömies;
- 3) kuolinpesän osakas;
- 4) yhteisetuuden osakas osuuttaan vastaavalta osalta.

Kuolinpesä vastaa kuolinpesään kuuluvilla varoilla vainajan verosta. Jos kuolinpesä on jaettu, osakas on vastuussa pesäosuutensa määrällä osuuttaan vastaavasta osasta vainajan verosta.

Konkurssipesä vastaa konkurssipesän varallisuuteen kuuluvasta kiinteistöstä määrätystä kiinteistöverosta konkurssin alkamisvuotta seuraavilta vuosilta.

Jos kiinteistö on hankittu yhtiön tai muun perustettavan yhteisön lukuun, yhtiö tai muu yhteisö vastaa kiinteistöstä määrätystä kiinteistöverosta siltä vuodelta, jona yhteisö on merkitty asianomaiseen rekisteriin.

Osakeyhtiö ja osuuskunta vastaavat niin kuin omasta verostaan ennen sen rekisteröimistä harjoitetusta toiminnasta sen puolesta toimineille määrätystä verosta.

Edellä 1—5 momenteissa tarkoitettuja vastuusäännöksiä sovelletaan, jollei verolainsäädännössä vastuusta toisin säädetä.

57 §

Vastuuseen määrääminen

Verohallinto määrää veron verovelvollisen ja verosta vastuussa olevien yhteisvastuullisesti maksettavaksi. Vastuussa ovat merkitään Verohallinnon verotuspäätökseen, 14 §:ssä tarkoitettuun yhteenvetoon tai suorittamatta jääneistä veroista verovelvolliselle toimitettuun muuhun ilmoitukseen.

Jollei 1 momentissa tarkoitettua merkintää vastuusta ole tehty, Verohallinnon on varattava vastuuseen määrättävälle tilaisuus selvityksen antamiseen ja tehtävä erillinen päätös siitä, että tämä määrätään yhteisvastuullisesti vero- tai maksuvelvollisen kanssa vastuuseen veron maksamisesta. Päätös vastuuseen määräämisestä on annettava tiedoksi vastuuseen määrätylle viimeistään 60 päivää ennen verotusmenettelystä annetun lain 64 §:n 1 momentissa tai oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 61 §:n 1 momentissa säädetyn muutoksenhakuajan päättymistä.

Jos muualla verolaissa säädetään 1 ja 2 momentissa säädetystä poikkeavasti, noudatetaan kyseisen lain säännöksiä.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä vastuuseen määräämisessä noudatettavasta menettelystä.

Kansainvälinen verovarojen siirtäminen

58 §

Toimivalta kansainväliseen verovarojen siirtämiseen

Verohallinto voi siirtää ennakkoja tai muita verovaroja vieraalle valtiolle sellaisen kansainvälisen sopimuksen määräysten nojalla, jonka tarkoituksena on välttää veron ennakon periminen useammassa kuin yhdessä valtiossa tai säännellä verovarojen siirtäminen valtioiden kesken (*veronkantopimus*).

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä verovarojen siirtämisestä koskevasta menettelystä.

59 §

Siirrettävät verovarot

Seuraavia verovaroja voidaan siirtää vieraaseen valtioon:

- 1) ennakkoperintälain nojalla ennakonpidätyksinä kertyneet varat;
- 2) verotusmenettelystä annetun lain 50 §:ssä tarkoitettu ennakonpalautus ja 76 §:ssä tarkoitettu verotuksen muutoksen johdosta palautettava määrä;
- 3) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain mukainen lähdeveron palautus;
- 4) veron määrä silloin, kun Suomi luopuu tulon verottamisesta Suomen ja vieraan valtion välillä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn kansainvälisen sopimuksen nojalla.

60 §

Palautusilmoitus ja maksamisen lykkääminen

Jos 59 §:n 1—3 kohdassa tarkoitettu palautus ilmeisesti aiheutuu veronkantopimuksen tai verosopimuksen soveltamisesta, palautuksesta on ilmoitettava asianomaisen vieraan valtion viranomaiselle. Sen maksattamista on lykättävä siten kuin veronkantopimuksessa määrätään.

Jos verosopimuksen nojalla tulon verottamisesta luovutaan Suomessa, palautusta on lykättävä siten kuin veronkantopimuksessa määrätään.

61 §

Verovarojen siirtämisen edellytykset

Varojen siirtämisen edellytyksenä on, ettei siirrettäviä varoja ole verosopimuksen nojalla käytetty Suomessa toimitetussa verotuksessa verovelvollisen verojen suorituksiksi ja että ne voidaan käyttää verovelvollisen verojen suorituksiksi toisessa sopimusvaltiossa.

Ennakonpidätyksinä kertyneet varat voidaan siirtää toisen sopimusvaltion viranomaisen pyynnöstä verotusmenettelystä annetun lain 49 §:ssä tarkoitettua verotuksen päättymistä odottamatta silloin, kun on ilmeistä, että veronkantopimuksessa ja verosopimuksessa määrätyt edellytykset varojen siirtämiselle ovat olemassa ja ennakonpidätykset voitaisiin verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitetuilla tavoin lukea verovelvollisen hyväksi Suomessa.

Jos 1 momentissa säädetyt edellytykset ovat olemassa, verotusmenettelystä annetun lain 50 §:ssä tarkoitettu ennakonpalautus ja 76 §:ssä tarkoitettu verotuksen muutoksen johdosta palautettava määrä, rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain

mukainen lähdeveron palautus sekä tämän lain 59 §:n 4 kohdassa mainitusta syystä aiheutuva palautus on siirrettävä vieraan valtion viranomaisen pyynnöstä asianomaiselle viranomaiselle.

62 §

Suomeen siirretyn veron palauttaminen verovelvolliselle

Verovelvolliselle palautetaan vieraasta valtiosta Suomeen siirretty vero tai veron ennakko, jota ei ole käytetty verovelvollisen verojen tai maksamatta jätettyjen määrien suoritukseksi.

12 luku

Muutoksenhaku

63 §

Oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle

Verovelvollinen, verosta vastuussa oleva ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta tämän lain nojalla annettuun päätökseen. Verosta vastuussa oleva saa hakea muutosta palautuksen käyttämisestä koskevaan päätökseen vain, jos hänelle tulevaa palautusta on käytetty niiden verojen suoritukseksi, joista hän on vastuussa.

Muutosta haetaan verotuksen oikaisulautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Oikaisuvaatimus on tehtävä 60 päivän kuluessa siitä, kun muutoksenhakija on saanut tiedon Verohallinnon päätöksestä. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön määräaika laskeaan päätöksen tekemisestä.

Muutoin sovelletaan, mitä oikaisuvaatimusta koskevasta menettelystä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

64 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Verovelvollinen, verosta vastuussa oleva ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiiriin verovelvollisen tai verosta vastuussa olevan kotikunta Verohallinnon päätöstä tehtäessä kuului. Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

65 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

66 §

Ennakkopäätösvalitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Verovelvollinen, verosta vastuussa oleva ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta verotuksen oikaisulautakunnan päätökseen hallinto-oikeuden asemesta korkeimmalta hallinto-oikeudelta, jos korkein hallinto-oikeus myöntää ennakkopäätösvalitusluvan.

päätösvalitusta koskevan valitusluvan. Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetun lain 71 a—71 d §:ssä säädetään.

67 §

Muutoksenhaku vastuumääräykseen ja vastuumääräyksen oikaiseminen

Vastuumääräyksen oikaisemiseen ja muutoksenhakuun sovelletaan, mitä verotusta koskevasta oikaisusta ja muutoksenhausta säädetään. Edellä 57 §:n 2 momentissa tarkoitettuun vastuuta koskevaan päätökseen haetaan kuitenkin muutosta siten kuin 63—65 §:ssä säädetään.

68 §

Päätöksen muuttaminen muutoksenhaun johdosta

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella vero on poistettava tai sitä on alennettava, Verohallinto palauttaa takaisin liikaa maksetun veron korkoineen.

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella veroa on korotettava, Verohallinto perii maksamattoman veron korkoineen.

69 §

Perustevalitus

Tässä laissa tarkoitettuihin Verohallinnon tehtäväälaan kuuluviin asioihin ei sovelleta verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain perustevalitusta koskevia säännöksiä.

70 §

Muut muutoksenhakua koskevat säännökset

Tässä laissa tarkoitettu vero on maksettava muutoksenhausta huolimatta.

13 luku

Erinäiset säännökset

71 §

Pienin kannettava määrä

Jos kannettava tai perittävä määrä on pienempi kuin 10 euroa, sitä ei kanneta tai peritä. Jos maksuvelvolliselle alle 20 euron määrän kantamiseksi tulisi lähettää erikseen verotuspäätös, määrä jätetään kantamatta.

Jos viranomaiselle tai maksuvelvolliselle taikka jollekin muulle asianosaiselle sattuneen laskuvirheen tai muun erehdyksen johdosta tai muusta syystä veroa on peritty vähemmän tai palautettu enemmän kuin mitä olisi pitänyt ja erotus on 1 momentissa säädettyä määrää pienempi, se jätetään perimättä. Perimiseen voidaan kuitenkin ryhtyä, jos saman maksuvelvollisen virhesuoritukset ovat lukuisia tai perimiseen on muutoin erityistä aihetta.

Tämän pykälän säännöksiä ei sovelleta 7 §:ssä tarkoitettuihin veroihin.

769/2016

72 §

Myöhästymismaksun perimättä jättäminen

Verohallinto voi jättää myöhästymismaksun kokonaan tai osittain perimättä, jos oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 16 §:ssä tarkoitetun veroilmoituksen antaminen on viivästynyt verovelvollisesta riippumattomasta syystä tai muusta erityisestä syystä.

Päätös perimättä jättämisestä merkitään verovelvolliselle annettavaan 14 §:ssä tarkoitettuun yhteenvedon. Erillisen pyynnön perusteella Verohallinto toimittaa päätöksen verovelvolliselle tai Veronsaajien oikeudenvallontayksikölle.

Valtiovarainministeriön asetuksella voidaan säätää, että myöhästymismaksuja ei peritä ajalta, jolta veroilmoituksen antaminen on viivästynyt verovelvollisista riippumattomien esteiden vuoksi.

73 §

Päätöksestä ilmenevät tiedot

Tämän lain nojalla annetusta päätöksestä on käytävä ilmi päätöksen tehnyt viranomaisen yhteystietoineen, verovelvollisen yksilöintitiedot, päätöksen perustelut ja tieto siitä, miten asia on ratkaistu.

Päätös voidaan jättää perustelematta silloin, kun perusteleminen on ilmeisen tarpeetonta.

74 §

Määräaikojen laskeminen

Jos veron erä- tai maksupäivä tai palautuksen maksupäivä on pyhäpäivä, vapunpäivä tai arkilauantai, maksettavan tai palautettavan määrän saa suorittaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen. Edellä säädettyä sovelletaan myös silloin, kun eräpäivä tai maksupäivä on päivä, jona pankkien yleisesti keskinäisissä maksuissaan käyttämät maksujärjestelmät Suomen säädöskokoelmassa julkaistavan Suomen Pankin ilmoituksen mukaan eivät ole käytössä.

75 §

Tiedoksianto

Tämän lain nojalla annettava päätös tai muu asiakirja on annettava tiedoksi verovelvolliselle. Jos asia koskee 56 §:ssä tarkoitettua vastuuvollista, tiedoksianto on toimitettava vastuuvolliselle.

Tiedoksiantoon sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetun lain 26 c ja 26 d §:ssä säädetään. Tämän lain 14 §:ssä tarkoitetun yhteenvedon tiedoksiannosta säädetään 15 §:ssä.

14 luku

Voimaantulo

76 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017.
Tällä lailla kumotaan veronkantolaki (609/2005).

769/2016

77 §

Siirtymäsäännökset

Muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa verotilillä tapahtuneen virheen korjaamista ja virheellisesti maksetun hyvityksen takaisinperimistä koskevaan menettelyyn sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Jos muualla lainsäädännössä viitataan kumottuun veronkantolakiin, sillä tarkoitetaan viittausta tämän lain säännöksiin.

Helsingissä 9 päivänä syyskuuta 2016

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Ulkomaankauppa- ja kehitysministeri Kai Mykkänen